

begå seksuelle overgreb mod mindreårige og nu var idømt en kortvarig fængselsstraf. Den 29-årige havde aldrig som barn eller ung fortalt omgivelserne om det skete, men besluttede sig nu til at foretage politianmeldelse for at hindre, at den ældre mand fortsætter sine forbrydelser. I den konkrete sag viste det sig, at en politianmeldelse ikke kunne behandles, fordi der var indtrådt forældelse, da anmelderen var 28 år.

Af DR-tv's program fremgik, at psykologer og børneorganisationer, bl.a. Red Barnet, nu kræver loven forbedret og støtter en lovændring, der helt ophæver forældelsesfristen. Ikke alle lande har en forældelsesfrist som den danske.

Man må ikke glemme, at det for et offer, der var barn, da forbrydelsen fandt sted, er en forfærdende og uhyggelig oplevelse, der kan virke stærkt traumatiserende, ja, ødelæggende for resten af livet. Barnets og den unges reaktion kan komme til at spænde over et stort følelsesmæssigt register, bl.a. angst og skyldfølelse, der kan gøre det vanskeligt eller umuligt at inddrage myndighederne i forbrydelsen. Først mange år senere, når oplevelsen er på meget lang afstand, kan der måske indledes en proces, der fører frem til, at offeret kan klare at anmelde forbrydelsen.

I Informations lederartikel den 4. marts 2004 skriver kdj herom: »Man skal være meget uvidende om pædofiliens konsekvenser for ofrene ... hvis man tror, at mandlige ofre for pædofili kan ytre sig om de sædelighedsforbrydelser, de har været udsat for, allerede i tyverne. Det hører faktisk til sjældenhederne. Flere ofre fortæller først om overgrebene, når de er langt oppe i årene. Mange vælger aldrig at tale om dem. Nogle kan slet ikke.«

Selv om det kun er forholdsvis få år siden, at loven er skærpet, mener Dansk Folkeparti, at der bør ske den yderligere stramning for så alvorlige forbrydelser, som her er foreslået. Forslaget lægger derfor op til, at den tiårige forældelsesfrist for de forbrydelser, der er opregnet i straffelovens § 94, stk. 4, ophæves, og reg-

len ændres, således at der ikke gælder nogen forældelsesfrist, når offeret er et barn eller en ung under 18 år.

Forslagets virkninger

Hvis forslaget vedtages, vil det betyde, at der skal ske ændring af straffelovens § 94, stk. 4. Den bestemmer, at for overtrædelser af straffelovens §§ 210, 216-220, 222, 223, 245 a og 246, jf. § 245 a, og § 262 a, stk. 2, regnes forældelsesfristen tidligst fra den dag, hvor den forurettede fylder 18 år. Det samme gælder overtrædelser af lovens §§ 224 og 225, jf. §§ 216-220, 222, og 223.

De forbrydelser, der er tale om, er alle så grove, at den omstændighed, at de udføres mod et barn eller en ung person under 18 år, gør det rimeligt, at der ikke gælder en forældelsesfrist. De pågældende forbrydelser er:

§ 210: Incest

§ 216: Voldtægt

§ 217: Samleje ved anden ulovlig tvang end vold eller trussel med vold

§ 218: Samleje ved udnyttelse af sindssygdom m.v.

§ 219: Samleje mellem en ansat m.v. og en person, der er optaget på en institution

§ 220: Samleje ved misbrug af tjenstlig eller økonomisk afhængighed

§ 221: Tilsnigelse af samleje ved forveksling

§ 222: Samleje med barn under 15 år

§ 223: Samleje med adoptivbarn m.v. samt forførelse af en person under 18 år til samleje

§ 224: Anden kønslig omgængelse end samleje, for så vidt angår §§ 216-223

§ 225: Kønslig omgængelse med en person af samme køn, for så vidt angår §§ 216-220, 222 og 223

§ 245 a: Kvindelig omskæring

§ 246: Legemsangreb med døden til følge

§ 262 a: Menneskehandel med henblik på kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller fjernelse af organer.